

મેઘરાજને વિનંતિ.

રચનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
શાહ, કેશવલાલ જમનાદાસ. પાલખીવાળા.

અમદાવાદ.

દોહરો.

મેઘરાય માનો હવે, સૃષ્ટિના સરદાર;
અરજી આ ઉરેઘરી, વરસો મુસળધાર.

અમદાવાદ.

શ્રી 'સત્યપ્રકાશ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. પ્રેમચંદ નદાલચંદ તથા
ડાહ્યાભાઈ શંકરાભાઈ ગાંધીએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૭

સને ૧૯૧૧

આવૃત્તિ ૨ છ.

પ્રત ૪૦૦૦.

મુદ્ર્ય અડધો આનો.

ગણપતિ ત્રિયાપીઠ સ્મરણપત્રિકા.
અમદાવાદ
૧૯૪૮-૪૯

રંક મનુષ્યોનું રક્ષણ કરનાર અને આર્યોના અમુલ્ય
અજનારૂપ ઠોરોને બચાવવા માટે જે વીરપુરૂષો
પોતાના ધનનો સદુપયોગ કરે છે, તેવા
ધર્માત્માઓને આ મારો લઘુગ્રન્થ
પ્રેમપૂર્વક સમર્પણ કરું છું.
તે કૃપા કરી
સ્વીકારશોજી.

ડૉ. લુણસાવાડે
માટી પેળ.
અમદાવાદ.

લી. સેવક.
શા. કેશવલાલ જમનાદાસ.
પાલખીવાળા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૪૮૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મેદરાજને વિનંતિ

વિષય ૬ - ૧ : ૪

મેધરાજને વિનંતિ.

ઈશ્વર સ્તુતિ.
માલિની છંદ.

અભરણ ભરનારા હે વિભુ વિશ્વત્રાતા,
અકળખળ પ્રભુ તું પ્રાણીને પ્રાણદાતા;
હરિદુઃખ હરનારા જીવને મુક્તિદા તું,
સમગ્ર શિવ નમાવી ગ્રંથ આરંભતાં હું.

(માન માયાના કરનારા રે) એ રાગ.

ઉર ધારો અરજ ઉર ધારો રે, મેધરાજ અરજ ઉર ધારો;
પાયલાગુ કૃપાળુ પધારો રે, નથી એકે ઉગરવાનો આરો. ટેક.
આશા રાખીતી હૈયે ઘણી પણ, દેખ્યો નિરાશા કીનારો,
હામ હવે ના રે'તી હૃદયમાં, જાએ ચાલ્યો જોગ સારો રે—મેધરાજ.
પુત્રો તજી શું જશે પિતાજી, ઉરે દયાળુ વિચારો,
ભૂખી ભૂમી ને લૂખી લતાઓ, સૂકાતી તેહ સુધારો રે—મેધ
ગાયો ભેંસો ને બળદો બીચારા, પાડે ઘણા પોકારો;
ઘેટાં અજાઓ જોતાં જણાએ, પામે ન પૂરતો ચારો રે. મેધ
વિશ્વપતિને આજું શું કહીએ, વિનંતિ અમારી સ્વિકારો,
દેવ દયાળુ સૌએ જાણોછી, દૂખદરીયેથી તારો રે—મેધરાજ.
જગતજનોને કીધા પ્રભુ તેં, કોડોગણ ઉપકારો,
એઉ કરજોડી કેશવ કહે છે, આવી અમોને ઉગારો રે—મેધ

ગીતિ.

અરજી આ ઉરધારી, દીનદયાળુ રાજના રાજ,
 પધારજો પ્રેમેથી, વગડાવીને નવરંગી વાળ;
 અમાપ સંકટ આજે, આપ ન આવ્યાથી અમને થાયે,
 ગાયો જે ગુણવંતી, ખડસાટે ચાટે વેળુ હાયે !
 તળાવમાં તરફડતાં, જળવિષ્ણુ જળચર પ્રાણી બહુ આજે,
 એહ દયા ઉર આણી, વેગે આવો બચાવવા કાજે.
 પડતાપર છે પાટ, મરતા માથે માર ન સહેવાશે,
 જો રીસાયા તો તો, ફનીઆં કેરી ફરદશા થાશે;
 છોડૂ થાય કછોડૂ, પણ નવ પિતા રોષ કરે કાંઈ,
 એવું મનમાં ધારી. મેઘરાયણ આવોને આંહી.

ભુજંગી છંદ.

પ્રભુ મોકલો વેગથી મેઘરાજ,
 અધીરા થઈને જુએ રાહ ઝાઝા;
 પુરા પ્રેમ સાથે દયા ઉર લાવો,
 સઉ પ્રાણીઓને ક્ષુધાથી બચાવો. ૧
 મરે ભુખના દુઃખથી લેંસ ગાયો,
 મહાધોરીને વાયરો એહ વાયો;
 કરોડો મળીને કરે પ્રાર્થનાઓ,
 સઉ પ્રાણીઓને ક્ષુધાથી બચાવો. ૨

સ્વીકારો હવે વિનતિ વિશ્વસ્વામી,
તમારા વિના છે ભૂમિ આ નકામી;
અન્યાં ઝાંખરાં તુલ્ય ઘેટાં અન્નઓ,
સઉ પ્રાણીઓને ક્ષુધાથી ખચાવો.

૩

ખળે તાપથી અંગમાં લાહ્ય જાણો;
દુઃખી ખાળકોની દયા ઉર આણો;
નદી નીર ખાલી પડ્યાં છે તળાવો,
સઉ પ્રાણીઓને ક્ષુધાથી ખચાવો.

૪

ભમે માનવી ભીખ માટે હજારો,
રડે તેમને જોઇ થાઓ મુજારો;
ત્વરાથી કૃપાળુ તમે આંહિ આવો,
સઉ પ્રાણીઓને ક્ષુધાથી ખચાવો.

૫

હોહરો.

રાજા રાણાઓ અને, ગરાસીઆ ગુણવાન;
શેઠા શાણા ભૂલોયા, મેઘરાય વિશુ ભાન.

મનહર છંદ.

વો'રા, કાછીયા, સુતાર હુહાર ને ઘોખી માળી,
દરજી, તંબોળી, કોળી મેઘને સંભારે છે;
સોની, મોચી, ભવૈયાને, ગવૈયા ગાણું ગાનારા,

વહીવંચા સંચાવાળા જીવ બહુ બાળે છે;
 પંચોળી ને ભાવસાર કણખી કડીયા ઘાંચી,
 વાણિયા બિવિધ રીતે પોતે મન વાળે છે,
 ગ્રાહ્યણ ને ભાટ લોક થોકથોક શોક કરી,
 મેઘરાય તુજવિણ જીવવું ધિષ્ઠારે છે.

કંદોઈ ને કણશારા, મરેઠા ને મારવાડી,
 રાવળ અને રખારી, ચાહે રૂડી રીતથી,
 વિગેરે ઘણીક નાત અહોનિશ ચાદ કરે;
 નિહાળે ગગન લણી, સઉ એક ચિંતથી,
 ગામને નગરઘણા, ઝંખતાં જણાય આજ,
 દીલગીરી ઉર ધરી માગે મેઘ ગીતથી,
 એથી આ અરજ સુણી દયા ઉર આણે હવે,
 કરજોડી કહે સઉ પધારોને પ્રીતથી.

દોહરા.

કલેશ કરે મનમાં અતિ, માનવ ઠામે ઠામ;
 સૃષ્ટિમાં વૃષ્ટિ તણી, ખૂમો ગામેગામ.
 કલકત્તા, કાશી અને, કોટા કો'લાપુર;
 મારવાડના લોક પણ, દીલગીર થયા જરૂર,
 ઘોઘા શોકાતુર છે, ગોંડળ છે પણ તેમ;
 કોપ કર્યો શું કારમો, લાવ હવે તું રે'મ.
 ભાવનગર ને ભૂમલી, વીજપુર વઢવાણ;

હલોઈ, જંબુસર અને, વડોદરા પણ ભણ્ય.
 પાટણ, મે'સાણા ભણી, અંખે છે દિ-રાત;
 પેથાપુર અને કડી, કલોલ પણ એ વાત.
 મે'સુર ને મદ્રાસમાં, ઢારો મરે અપાર;
 ગોવા ને મલબારના, લોકો કહે ઉમાર.
 નડીયાદ નાંદોદ ને, નાગપુર નાશિક;
 ત્રંબક, પંઢળપુરના, કહે થયું નહીં ઠીક.
 ચિતોડગઢ ને ગોધરા, લુણાવાડા નેટ;
 કપડવંજ ને ઠાસરા, આણંદ ને ઉમરૈઠ;
 ગામ શે'ર બાકી ઘણાં, લખતાં નાવે પાર,
 અરજી આખા હિંદની, મેઘરાય ઉરધાર.

લલિત છંદ.

અરર ઓ પ્રભુ આમ શું કર્યું, હૃદય રોષથી કેમ તેં ભર્યું,
 પરમ પ્રેમની રે'મ શું ખસી, હૃદયની દયા કયાં જઈ વસી;
 ઝડપ જેઠમાં તેં કરી ખરી, પણ પછી તને જોયો ના ફરી,
 અધિક કર તેં કેમ આદર્યો, સહન શી રીતે તે જશે કર્યો.
 ગગન મંડળે વાહળાં કરે, પલકમાં પછી તેજ ત્યાં ધરે,
 વરસીઓ કહી કયાં જતો રહ્યો, ટળવળે અહિં ફુર શું થયો;
 દીનજનો તણી રોજીયો ગઈ, પ્રીતર ઉરમાં ચાલતી થઈ,
 શીર ધરી ફરે કાષ્ઠ ભારીઓ, પણ નડે બહુ મોંઘવારીઓ.
 ટળેવળે ઘણી ગાય ભૂખથી, મરણ પામશે એહ દૂખથી,

કડબનું હવે નામ ના મળે, ફદન તે વિના રાયકા કરે;
 બળદ બાપડા ઝાંખરાં થયા, મુખ દયામણે માગતા રહ્યા,
 તમર આવતાં જાય છે પડી, થઈ ગઈ બધી શામ ચામડી.
 સઉ તળાવમાં શંખલા ઉડે, જળવિના મીનો તાપથી બળે,
 જળચરો બળી ખાખ થઈ ગયાં, રણ સમું હોસે છે હવે તિહાં,
 કંઈ જણે કુવા ચાલતા કર્યા, પણ સરોવરો જાય શે-બર્યા,
 અધોક તાપથી તાપણી થઈ, સરવ વાવણી ધૂળમાં ગઈ.
 અન ઉગાડતાં બી બળી ગયું, રણ રહ્યું શીરે દુઃખ એ થયું,
 ઉજડ ભાસતાં ખેતરો હવે, કરડવા કરે એ અનુભવે;
 ખર્ચોત ખેડુતો ખા'વરા ફરે, ફોકર ઢારની ઉરમાં ધરે,
 જન જનાવરો ઝંખતાં રહ્યાં, તરત તે'મની, લાવ તું દયા.
 નવનવાં થતાં કદ દ્યાં અતિ, રહી ન સુખની આશ પા રતી.
 જન ફડા મળી માગવા ફરે, રજનીએ ઘણા વેશ આદરે;
 કવણને નમી પ્રેમથી અતિ, કરગરી કહે ઓરવા નથી,
 અમતણા પિતા જાણુશું અમે, ધરમ રોટલો આપજો તમે;
 કરમ આ નડે તેમને ક્યાં, જ્યતુરમાસના માસ બે ગયા.
 જળસ્થળે જઈ દે વધામણાં, વિવિધ આખડી રાખતા ઘણા;
 નગર ખા'ર જો જ્યાફતો કરી, કરગરી કહ્યું આવ તું હરી,
 પણ દયાનિધિ જાય શું ખરસો, ઉર દયા તણ ક્યાં જઈ વસ્યો.
 કર ક્ષમા પ્રભુ પાય લાગીએ, અરજ ઉચરી મેઘ માગીએ.

માલિની છંદ.

અરર અરર આજે, હિંદમાં શુ' થયું આ,
જરૂર જરૂર માર્યે, મેઘરાયે પૂરો ઘા;
સરર સરર સામે, આવતો કાળ દીસે,
કરર કરર કાપી, કાળજી દંત પીસે.
ભડ ભડ ભડ જવાળા લાગતી અંગ માંહે,
તડ તડ તડ તેવા. તાપથી જીવ જાએ;
રડી રડી રડી રડો, આંખ આંસુ ભરે છે,
ઘડી ઘડી ઘરમાંહે, ભાન બૂલી ફરે છે;
નહિ નહિ નહિ ભાગે, બૂખ કોથી અમારી,
અહિં અહિં અહિં આવો, વિનંતિ ઉર ધારી.

(રાગ સમ્મદાના ગાયનનો.)

વેગે મેઘરાજ પધારો રે, આંચો મરવાનો આરો રે. ટેક.
ઘાસ વિનાની ગાયો જૂરે છે, ધોરીના ધુજે પાય,
લેંસો, ઘેડાંને, ઘેટાં, અજાઓ, પામે અતિ દુઃખ હાય !
પાડે દિ-રાત પોકારો રે, આંચો. ૧
આપ વિના એ દીન હજારો, વેચાતાં ક્રમે ઠામ;
દેખીને દીલે થાય ધુજારો, જાય કસાઈને ધામ;
આવીને નાથ ઉગારો રે, આંચો. ૨
આકાશમાં ઉજાસ દીસે ને, ખુટયાં સરોવર નીર;
કેનું કઠણ હોય કાળજી એવું, ધારી શકે હાં ધીર;
એવો શો દોષ અમારો રે, આંચો. ૩

તાપની લાહ્યથી જળચરજીવો, તરફડી મરતાં ત્યાંય;
 પંખીની આંખોથી આંસુ પડે તે, જોતાં અતિ દુઃખ થાય;
 દયાળુ દેવ વિચારો રે, આબ્યો. ૪

માનવ ચિંતાતુર કરે ને, ધરતા તા'રૂ ધ્યાન;
 બંદગી દા'ડી રાત કરે છે, હિંદુને મૂસલમાન.
 વિનાંતી તેહ સ્વીકારો રે, આબ્યો. ૫

મેઘવિનાની ભૂખી ભૂમી, લાળતાં ખાવા ધાય;
 માનવનાં મુખ જોતાંની સાથે, કંપવા લાગે કાય;
 ગયો ધોરી માસ અસાડો રે, આબ્યો. ૬

ખાલી ખોખું હિંદ ધયું છે, છાપન સાલથી જાણુ;
 મરતા માથે માર પડ્યો તો, મંડાશે મો'કાણુ,
 દુખીદરીએથી તારો રે, આબ્યો. ૭

દોષ કદી અમ હોય તથાપિ, રોષ તજો રાજન;
 હોશ અમારા ઉડી ગયા છે, લેશ ન ધીરજ મન,
 કંઈક કેમ ન ધારો રે, આબ્યો. ૮

દૌવાસે દેવાળું કાઢ્યું ને, બાળ્યાં બળેવે ખાસ;
 ભાદરવો જો ભાળ્યો હવે તો, થાશે અતિશય ત્રાસ;
 બળે અમ ઉર તે ઠારો રે, આબ્યો. ૯

જીવનદોરી નાથ અમારી, છે તમ હાથ જરૂર,
 ક્ષુબ્ધ દીનોનું ઉરમાં આણુ, છેક ન થાશે કુર;
 નમે તમપાય હજારો રે, આબ્યો. ૧૦

(રાગ ધીરાના પદનો.)

મોંઘા મેઘ માનો રે જગતના રાજા તમે;
 હયા ઉર આણો રે આશા રાખી બેઠા અમે. ટેક.
 દોષ અમારા હોય તથાપિ, રોષ ન ધરશો લેશ,
 દીનદયાળું દેવ તમારૂં. સ્મરણ કરીએ હમેશ;
 દુઃખી બાળ દેખી રે, આવો પ્રભુ આવા સમે. મોંઘા. ૧
 માહરાજના મુગટ સાચા, જીવનના આધાર,
 વેદ વખાણે મોટા માને, કોઈ ન પામ્યા તમ પાર;
 મેઘ મેઘ ભાખી રે, બેઠ કરજોડી નમે. મોંઘા. ૨
 ૧ છપ્પનકેરી થપ્પડ સૌને સાલે શીરમાં હાલ,
 બાર વરસમાં પાક ન પૂરો પાક્યો એકે સાલ;
 કાંણી કોઠી કીધી રે, દાણા કાઠી ક્યાંથી જમે. મોંઘા. ૩
 ખેતર ખોયાં ઢાર ગમ્યાં, ઠામ ન રે'વા માટ,
 સાફ કર્યુંતું છપ્પનકાળે, વેચી ધરનો કાટ;
 જેવા જોગી તેવા રે, થયાધણા છે આ સમે. મોંઘા. ૪
 સુખનો સાગર સૌએ જાણે, આ દુનીઆની માંદ્ય,
 સ્વર્ગ વિષે પણ શ્રેષ્ઠ ગણાઓ, જ્યાં જ્યાં છે તમ છાંય;
 ત્યાં ત્યાં સુખ સાફ રે, તમે ન ત્યાં દુઃખો હમે. મોંઘા. ૫
 દીનજનો ને ગાયો દયાથી, રોષ તજો રાજન,
 આપ વિના સૌ જળચર જીવો તરફરી તજતાં તન;
 તેની વા'રે ધાજો રે, મો'ત હવે માથે ભમે. મોંઘા. ૬

(સુષુ સટોરીયા, સદ્દાના કૂસંગે બદ્દો લાગશે.) એ રાગ.

ઓ જગતપતી, કર કંઈજા તુ ચોમાસુ વહિ જાય છે,
સૂષુ અરજી આ, મેઘ વિનાની દુનિયાં દૂખી થાય છે, ટેક.

ગાયોને ઘાસ નથી મળતુ, બળદોનું ઉર રહે બળતુ;

લેંસોનુ અંગ દીસે ગળતુ—ઓ જગતપતિ.

ઉટોની ઉંડી ગઈ આંખો, ઘોડાનો રંગ થયો આંખો;

પક્ષી ભાગી બેઠાં પાંખો, ઓ જગતપતિ.

બકરાં બૂખે બેઠાં હેઠાં, પાણી પાણી અંખે ઘેટાં,

દૂધીયાં બીજાં બહૂંએ દીઠાં, ઓ જગતપતિ.

ઠગચોર તણી વાતો આલી, ગપગોળા ગડગડતા ભાળી;

માનવ મુખથી ઉડતી લાલી, ઓ જગતપતિ.

ચઢતા દિન પરદિન ભાવ અતિ, ધુળધાણી થાય હવે ખેતી;

ધીરજ મનમાંદ્ર નથી રે'તી, ઓ જગતપતિ,

આંખે આંસુ ખરતાં આજે, બૂખ્યું ઉદર ભરવા કાજે,

દૂખનું વાદળ શીરપર ગાજે, ઓ જગતપતિ,

મરતાં મીન આજ તળાવમહિં, તરફડતાં તે જોવાય નહિં;

વરડા ખોદે શું થાય તહિં, ઓ જગતપતિ,

છેતરીઆ છે છપના કાજે, તે આળ હજી સૌને બાજે;

અડસઠ તેનો કાકો ભાજે, ઓ જગતપતિ.

અરજી અમ નાથ ઉરે ધરજો, કંઈજાનિર્ધો વૃષ્ટિ કરજો;

નહી, ને'ર, સરોવરને ભરજો. ઓ જગતપતિ.

સોરઠા.

“ તા. ૧૩-૮-૧૯૧૨ ના ગુજરાતી પંચમાંથી.

દ્યો ન ધ્યાન લગાર, મન કીધું કાં સાંકડું ?

ઘણા કરે પોકાર, ત્હારા માટે મેહૂલા.

ઘાદ દીઓ દરીયાવ, જઈ ફરીયાદી કયાં કરું ?

દો લેવા જન લ્હાવ, વર્ષી બહાલા મેહૂલા.

છપ્પનનો જે ઘાવ, ફૂંચ્યો ન દીલનો હજી !

વરસે અશ્રુઘ્રાવ, યાદ આવતાં મેહૂલા.

૧

તુજ ઉપર આધાર, પશુ, પક્ષિ ને જન તણો;

કરે સહુ કીલકાર, ત્હારા આવે મેહૂલા.

આવીને આકાશ, બાદળ આશા આપતાં;

અનિલ કરતો નાશ, તર્તીજ આવી મેહૂલા.

છે ન જરીએ ઘાંસ, જીવન જે ઢારો તાણું;

કાંઈ કરો મન ક્યાસ, જીવે કેમ એ મેહૂલા ?

૨

જીવે ઝાઝી વાટ, આજ કાલમાં આવશે;

પ્રતિદિન વધે ઉચાટ, તોય ન આવે મેહૂલા.

ખાશે શું દીન દિન, ભૂખે કાં લગી જીવશે ?

હૃદય થાએ ખીન્ન, વિચારતાં એ મેહૂલા !

ઉચાટને કર ફૂર, ઉકળેલુ દીલ શાન્ત કર;

વરસીને ભરપૂર, શીતળ કર મન મેહૂલા.

૩

એન. સી. પરીખ.—પાટણ.

ગૌરક્ષા કરવા સજ્જનોને વિનંતિ.

[ગોપીચંદ લડકા] એ રાગ.

ગાયો ન હોત તો, પામત ક્યાંથી રે એવી વસ્તુઓ ટેક.
 દહીં, ઘૂત, દૂધપાક, જલેબી, ખાસૂદી બળદાર; (૨)
 પેંડા, ખરફી, મનહર મૈંસુર, મોહનથાળ શ્રીકાર. ગાયો. ૧
 મોતીચુર, દળ, હલવો, ઘેખર, ગુંદવડાં ગૂલબર; (૨)
 લાડૂ, પૂરી, ને પકવાનો, મગદળ મા' સૂખકાર. ગાયો. ૨
 બાજરી, ઘઉં ને ગવાર ચોખા, મગ, તલ, અળશી તેલ; (૨)
 એરંડી, બંટી, મઠ, ચોળા, વાલ, અડદ પકવેલ. ગાયો. ૩
 તુર, મસુર, મકાઈ, બાવટો, ધાનની રેલમછેલ; (૨)
 જીવાર, ખસખસ અને ખોપરાં, તલમાનું જે તેલ. ગાયો. ૪
 સરસ કડબ ને સુંદીર સાંઠા, શેરડી, ગોળ, કપાસ; (૨)
 કણુ કણુસલે, ચણા, પોપટા, શીંગો અધિકુ ઘાસ, ગાયો. ૫
 ટેટી મગફળીઓ કોઠીંગા, મન માની મીઠાસ; (૨)
 અનાર, કાળુ, અને એલચી, બદામ મેવા ખાસ. ગાયો. ૬
 બીડો, તાંદળજો, મેથીને, કારેલાં વંત્યાક; (૨)
 કોળું, મૂળા, અને મોઘરી, કોખી, ચીંલડાં શાક. ગાયો. ૭
 ઘાણા, જીરૂ, હળધર, મરચાં, કોકમ ને કોથમીર; (૨)
 હીંગ, લવીંગ, અને તજ તીખાં, તંબાકુ તપખીર. ગાયો. ૮
 આદુ, લીંબુ, રાઈ, લસણની, મનમાની તતખીર; (૨)
 કેળા, કંકોડાં પંડોળાં, પરવર ખાય અમીર. ગાયો. ૯

જામફળો ને રામફળો ખહુ; સીતાફળ, અનનાસ; (૨)
 પપૈયાને બોર સંતરાં, મોસંબી મુખવાસ. ગાયો. ૧૦
 દ્રાખ, પનસ, પસ્તાં, ચારોળી, ને ખુખ ખબુર મીઠાસ; (૨)
 જલદ જાયફળ, જાવંત્રીને, કેસરની શુભવાસ. ગાયો. ૧૧
 ડોલર, ચંપો, અને મોગરો, ગુલદાઉદી ગુજાર; (૨)
 કણેર, હીરપણ, મરવો મોંઘો, જાસુ જે જળદાર. ગાયો. ૧૨
 સંઘેસરો ને ખાસ સરગવો, કમળ પુષ્પ કળીદાર; (૨)
 ગુલાબ ગોટા કુલ પાંખડી, સૌ જનને સુખકાર; ગાયો. ૧૩
 અંગરખુ ને ઘોતી, પાઘડી, દૂપટાના કોડ; (૨)
 કુડતું કબજો, કોટ પાટલૂન, મન વાંચીત મરોડ. ગાયો. ૧૪
 શાલ, દૂશાલા, તળાઈ, ગોદડી, પગે ખૂટની જોડ; (૨)
 નવરંગી વસ્ત્રો મા' ભૂલાં, ને ઉપયોગી છોડ ગાયો. ૧૫
 દરદ મટાડણ દવા દૂધ ઘી, થકી થાય તૈયાર; (૨)
 અર્કખને અવધી દુઃખ ટાળણ, જગજનને સૂખકાર. ગાયો. ૧૬
 તેલ અને અત્તર સુવાસી, રોગ સઉ હણનાર; (૨)
 ઔષધિ આ અવની માંહે મળતી અતિ શ્રીકાર. ગાયો. ૧૭
 (ગૌરક્ષા પ્રચારકમાસિકમાંથી.)

શાંક્યોના ઝગડા

અને

પતિનો પસ્તાવો

(કિંમત એક આનો) પોસ્ટેજ ભુદં.

ઉપરના નામનું અતિ ઉપયોગી અને ગમ્મતની સાચું જ્ઞાન આપે તેવું રોયલ સોળ પેજ બે ફરમાનું એક રમુજ પુસ્તક અમારી તરફથી થોડા દિવસ થયાં બહાર પાડવામાં આવ્યું છે. માટે જે સજ્જનોને મંગાવવા મરજી હોય તેમણે નીચેને શિરનામે લખી મંગાવવા કૃપા કરવી.

(બક્ષીસ તરીકે વહેંચવા માટે આ પુસ્તકની સામટી પચાસ અગર તેથી વધુ નકલો મંગાવનારને અડધી કિંમતે આપવામાં આવશે.)

લી. સેવક.

કેશવલાલ જમનાદાસ પાલખીવાળા.

કે. લુણસાવાડે-મ્હોટીપોળ ધર નંબર ૩૮૨૪

અમદાવાદ.

